

De Calonne? Ja, we komme!

Wampex. 18 november 2011

Na een groepsfoto , starten we met 5 man en 1 vrouw om 16.40. Hiervoor heeft een groot deel van de groep al informatie verzameld vanaf de borden en tv, en dit op logische wijze samengevoegd.

Het is nog licht als we naar buiten stappen en over de velden begint de eerste nevel omhoog te stijgen. Dit geeft een prachtige sfeer. Al snel zijn we bij de eerste post aanbeland die prachtig verlicht wordt door vuurkorfen rond het water. In commandostyle wordt er contact gelegd met de drijvende caravan en het routeboekje wordt in ontvangst genomen.

Na een stukje lopen merken we dat we letter nr. 2 al gemist hebben. We lopen door de steeds dikker wordende mist en het is inmiddels donker geworden. Gelukkig is het veld droog en dat blijft de hele nacht zo.

Op een gegeven moment komen we bij de grote waterfietsenpost. Daar blijkt een cameraploeg van Omrop Fryslân te staan die één van onze groepsleden een kort diepte-interview afneemt. Natuurlijk willen we niet te veel tijd verliezen en gaan we snel door.

Op een gegeven moment waren we de weg een beetje kwijt. Gelukkig klonk er ineens een hels kabaal in het bos, bleek slam.fm te zijn met daar doorheen het getjilp van de Wielewaal. Dit moest natuurlijk de vogeltjesroute zijn en we zijn dan ook maar verder gegaan met deze route omdat hierna ook een post moest wezen. Daardoor toch een stukje overgeslagen maar we kwamen wel als eerste bij de kabelbaanpost aan.

Daarna ging het een poos goed tot we aankwamen op de duurswouderheide. Doordat we te vroeg vonden dat we wel op een pad aangekomen waren en doordat we op zoek waren naar een wit

bankje hebben we hier veel tijd vergriemd en wat extra kilometertjes gemaakt. Toen we eenmaal weer goed liepen waren we ook snel bij de chocopost. Altijd goed natuurlijk zo'n warm drankje.

Met nog maar een kilometer of 8 te gaan gingen we vol goede moed verder. Een hele poos geen andere groep tegengekomen en uiteindelijk om 15.49 gefinisht. Het was een leuke tocht en de mist gaf het geheel een bijzondere tintje. Met vermoeide benen en een paar blaren de snert opgepeuzeld en toen maar weer op Drachten aan.

Oant oar jier